

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 7758

гр. София, 21.07.2021 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 156 СЪСТАВ в закрито заседание на двадесет и първи юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ВАСИЛ В. АЛЕКСАНДРОВ**

като разглежда докладваното от **ВАСИЛ В. АЛЕКСАНДРОВ** Гражданско дело № 20211110128854 по описа за 2021 година

РАЗПОРЕЖДАНЕ

гр. София, 21.07.2021 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, П Г. О., 156-ти състав в закрито заседание на двадесет и първи юли през две хиляди и двадесет и първа година, в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: ВАСИЛ АЛЕКСАНДРОВ

като разглежда докладваното от съдия Васил Александров **гр. д. № 28854/2021 г.** по описа на СРС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 130 ГПК.

Подадена е искова молба с вх. № 6461/25.05.2021 г. от „Д.“ ЕООД и Д. ЦВ. ИВ. срещу „Райфайзенбанк (България)“ ЕАД.

С Разпореждания от 28.05.2021 г. и 17.06.2021 г., съдът с оглед извършена проверка на редовността и допустимостта на исковата молба е предоставил указания на ищите по реда на чл. 129, ал. 2 ГПК с оглед отстраняване на нередовностите на исковата молба и уточнение на предявения иск.

Подадените са молби с вх. № 13556/14.06.2021 г. и 25388/09.07.2021 г., с които в предоставения срок ищите са изпълнявали указанията на съда.

Съдът при извършена служебна проверка на редовността и допустимостта на исковата молба, съобразно правилото на чл. 129 ГПК и чл. 130 ГПК и с оглед направените уточнения намира, че исковата молба е процесуално недопустима, като съображенията за това са следните:

С оглед направените уточнения на претенцията в исковата молба, съдът намира, че е сезиран с отрицателен установителен иск, с който ищецът иска да отрече правото на ответника, че е изтекъл срока за упражняване на съответно негово процесуално право в рамките на водено между страните изпълнително производство, като се е погасила

възможността на ответника – вискател в изпълнителния процес, да поиска осъществяването на нова публична продан на имот принадлежащ на ищеца по настоящото производство.

В правилото на чл. 124, ал. 1 ГПК е предвидено, че всеки може да предяви иск, за да възстанови правото си, когато то е нарушено, или за да установи съществуването или несъществуването на едно правно отношение или на едно право, когато има интерес от това.

Защитата чрез установителни иски е най-широката в българският граждански процес, но тя е допустима само при наличието на правен интерес и твърдения за засягане на материални субективни права. Противно на твърденията на ищеца в уточнителната молба от 09.07.2021 г., същият се опитва да отрече едно публично право на ответника – правото на иск в процесуален смисъл.

Изпълнителният процес е вид граждански процес, който по общо основание се развива на основата на правото на иск. С оглед разграничение и различното проявление на това право в рамките на изпълнителното производство то се нарича право на вискване, а оттам и кредиторът, който се е снабдил с изпълнителен е вискател. Като всеки процес и изпълнителният граждански процес представлява динамичен фактически състав, чието начало се поставя от искането на вискателя и образуването на изпълнителното дело. Въпреки това за разлика от искивият процес, при изпълнителният процес не е предвиден общ ред по който да се развива производството, извън регламентирания в ГПК „Общи правила“, а изпълнителното производство е поредица от множество изпълнителни способи, за който законодателят е предвидил съответния ред за тяхното развитие. Въпреки това от гледа точка на факта, че както беше отбелязано изпълнителят процес е динамичен фактически състав, то когато вискателят иска от съдебният изпълнител да извърши публична продан или нова продан по реда на чл. 473 и сл. ГПК или чл. 483 и сл. ГПК, тогава правото му на иск – вискването се развива в съответния динамичен фактически състав, за да се осъществи съответният изпълнителен способ. Ето защо, правото на вискателя да изисква от съдебния изпълнител определени действия при извършването на определен изпълнителен способ е проявление и развитието на вискването (правото на иск) – незасивисмо дали се иска извършването на самия способ, опис на имота или както е в процесният случай извършването на нова продан по реда на чл. 494 ГПК – поради което тъй като същото е публични потестативно право, то не може да бъде отречено по реда на исковата защита чрез отрицателен установителен иск. Чрез отрицателният установителен иск може да се търси единствено защита на материални субективни права, но не и да се отричат процесуални права, респ. правото на иск.

На следващо място трябва да се отбележи и обстоятелството, че в рамките на изпълнителното производство са предвидени способи за защита от процесуално незаконосъобразно принудително изпълнение (чл. 435 ГПК) и материално незаконосъобразно принудително изпълнение (чл. 439 ГПК – чл. 441 ГПК). Тези способи са изчерпателно предвидени, като защита по друг ред не се допуска по отношение на длъжника. Да се приеме нещо различно, практически би означавало да се приеме, че срещу всяко действие по изпълнително дело е допустима искова защита срещу вискателя или срещу съдебният изпълнител, или и срещу двамата. В тази насока доводите на ищите, че било възможно да произтекат вреди са ирелевантни за настоящото производство, тъй като обезщетяването на вредите от материално незаконосъобразно принудително изпълнение е предвидено в чл. 441 ГПК, като един от способите за защита.

Съдът намира за необходимо да отбележи и обстоятелството, че така както са формулирани уточненията от ищите в молбата от 09.07.2021 г., в голямата си част не представляват искане за отричане право или правоотношение, а за констатиране липсата или наличието на факти, а подобни иски са допустими, само когато това е предвидено в закона

– арт. чл. 124, ал. 4, изр. 2 ГПК. В тази насока трябва да се отбележи и факта, че е процесуално недопустимо искането до съда да прекрати изпълнителното производство и да задължи ЧСИ да издаде постановление за прекратяване на производството. Подобно задължително произнасяне може да има само при осъществяване на съответния способ за защита, който е предвиден в рамките на изпълнителния процес.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РАЗПОРЕДИ:

РАЗПОРЕДИ:

ВРЪЩА на основание чл. 130 ГПК искова молба с вх. № 6461/25.05.2021 г., подадена от „Д.“ ЕООД, ЕИК: 200445850 и Д. ЦВ. ИВ., ЕГН: ***** **срещу** „РАЙФАЙЗЕНБАНК (БЪЛГАРИЯ)“ ЕАД, ЕИК: 831558413.

ПРЕКРАТЯВА производството по **гр. д. № 28854/2021 г.** по описа на СРС, II Г. О., 156-ти състав.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО може да се обжалва в едноседмичен срок от съобщението до ищите пред Софийски градски съд с частна жалба.

Препис от разпореждането да се връчи на ищите!

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____